Een munt in de operajas (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Bram werkte al elf jaar bij de garderobe van de stedelijke opera en kende iedere bezoeker die er regelmatig kwam. Hij hield van de rust in de gangen voordat het publiek binnenstroomde. Zijn dienst begon altijd om zes uur en eindigde diep in de nacht, wanneer de laatste jassen waren opgehaald. Op een avond in november vond hij in de zak van een achtergelaten winterjas een oud vijfcentstuk uit 1954. Hij legde het muntje op de balie en dacht er verder niet over na.

De eigenaar van de jas kwam pas twee dagen later terug. Het was een oudere man met een zware bril en een verlegen stem. Hij bedankte Bram uitvoerig en vertelde dat hij het muntje van zijn overleden broer had gekregen. Toen hij het weer in zijn hand hield, moest hij bijna huilen. Bram merkte dat hij af en toe meer meemaakte dan hij van een garderobebaan had verwacht.

Die winter kreeg het theater problemen met een nieuwe voorstelling. Een regisseur uit Berlijn had de klassieke opera verplaatst naar een sportschool en er beelden van eetverslaving en obesitas in verwerkt. Sommige abonnees vonden de scènes aanstootgevend en schreven boze brieven aan de directie. Anderen noemden het juist het eerlijkste stuk theater van het seizoen. In de pauzes hoorde Bram de discussies langs zijn balie voorbijkomen en hij vond ze veel interessanter dan de muziek zelf.

De directie probeerde de rust te bewaren door extra informatie te geven over de bedoeling van de regisseur. Toch werd het één lange administratieve nachtmerrie voor het personeel: klachten, geannuleerde abonnementen en journalisten die om een reactie vroegen. Iemand plakte in het trappenhuis een briefje met de tekst dat rokers in de foyer strenger zouden worden aangepakt, en de suppoosten kregen de opdracht elke overtreder meteen naar buiten te begeleiden. Bram vond dat overdreven, maar hij zei er niets over. In die weken sliep hij slecht en dronk hij te veel koffie.

Toen het seizoen voorbij was, bleek de voorstelling de best verkochte van de afgelopen tien jaar. Het theater kon daardoor eindelijk subsidie verkrijgen voor de restauratie van de zaal. Op de laatste avond stond de oudere man met de zware bril opnieuw bij de garderobe, dit keer met een boeket bloemen. Hij zei dat zijn broer vroeger elke première had gezien en dat hij dat nu voor hen beiden deed. Bram hing de jas voorzichtig op en gaf hem, zoals altijd, het nummertje mee.

Probeer onze 6-stappenmethode gratis om deze woorden echt te onthouden.

Luister deze aflevering online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28741

Begin gratis met deze cursus: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1992